

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 17297/2022
01.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Јелене Ивановић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Зоран Стамболић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство правде, Привредни суд у Нишу, чији је законски заступник Државно правобранилаштво – Одељење у Нишу и тужене ББ из ..., коју заступа Драган Јовановић, адвокат из ..., ради поништаја уговора и предаје у државину и својину, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3045/21 од 07.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 01.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3045/21 од 07.06.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3045/21 од 07.06.2022. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 1487/20 од 12.07.2021. године, првим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено утврђење ништавости уговора о купопродаји покретне ствари непосредном погодбом, закљученог у Нишу дана 27.06.2013. године између продавца Привредног суда у Нишу и купца ББ из ..., те обавезивање тужених да тужиоцу предају у државину и својину локал број ..., површине 6м² у ПУЦ „ВВ“ у Нишу, за објекат „ГГ“ у приземљу, изграђен на кп.бр. ..., .., .., .., .., .., .. и .. КО Ниш – Другим ставом изреке обавезан је тужилац да туженој Републици Србији на име трошкова парничног поступка исплати износ од 89.250,00 динара. Трећим ставом изреке обавезан је тужилац да ББ из ..., на име трошкова парничног поступка исплати износ од 149.275,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3045/21 од 07.06.2022. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 1487/20 од 12.07.2021. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је сходно члану 404. ЗПП благовремено изјавио ревизију, са предлогом да се иста размотри као изузетно дозвољена.

Према члану 404. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде које се не би могла побијати ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана и потреба за уједначавањем судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене правне заштите. Из наведених разлога нема места одлучивању о ревизији као посебној, па је применом члана 404. став 1. ЗПП одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 4023. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП прописано је да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети (члан 403. став 1. и 3.) осим из члана 404. овог закона, док је чланом 403. став 3. прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора од 1.200.000,00 динара назначена у тужби ради утврђења ништавости уговора и предаје монтажне трафике у државину и својину тужиоцу (члан 192. став 3. ЗПП), не прелази динарску противвредност од 40.000 евра на дан подношења тужбе, због чега је сходно члану 413. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

Сагласно одлукама садржаним у првом и другом ставу изреке овог решења, применом члана 154. ЗПП као неоснован је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Председник већа-судија
Марина Милановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић